

КНИГАТА НА Д-Р ПЕТАР ПОПОВСКИ: "ГЕОРГИЈА КАСТРИОТ - ИСКЕНДЕР, КРАЛ НА ЕПИР И МАКЕДОНИЈА И ВТОР АЛЕКСАНДАР МАКЕДОНСКИ"

За Георгија Кастриот досега се напишани повеќе од 400 студии на повеќе од 40 јазици, меѓутоа никој од тие странски научни работници не го нарекол Гег или Тоска или Албанец. Само оние во Македонија, кои доволно не си ја познаваат својата историја, а ниту се трудат да ја проучат, го нарекуваат Албанец. Тој е Македонец. Тука нема ништо политичко или памфлет од кој некому може да му се замати во главата, како што тоа кај нас го прави Македонската акаде-

мија на науките. Таа институција треба да биде научна, а не политичка, тие промовираа личност со политички реферати и памфлети без никаков доказ. Нашите академици го продадоа Георгија Кастриот веројатно со некоја друга цел и заднина, што за нас можеби во овој момент не е познато, но тоа ќе го покаже иднината. Луѓето кои ја водат оваа држава не мрднаа со малиот прст за да ја заштитат својата историја, култура и цивилизација. Но, за еден народ е срамота да

се откаже од својот народен деец, кој Европа го нарекла крал и витез на XV век. Во негово време европските весници биле преполни со коментари за неговите успеси против Турците. Бил многу почитувана личност, голем човекољубец, не сакал да прави зло, често пати ги опоменувал турските султани да не си играат со своите млади луѓе и да ги испраќаат во војни, бидејќи тука ќе останат нивните коски. За Георгија има многу пофални зборови како христијанин, Македонец,

Еден Германец научник вели "тоа е славно словенско христијанско име, кое го добила таа личност". Зборот Кастриоти е словенски збор, значи кастрење, луѓето се занимавале со сечење дрва, со дрводелство. Оној кој ја пишувал биографијата на Георгија Кастриот, Марин Барлет, за жал и за голема несреќа, од тие многу значајни настани правел свои приказни, басни кои ги пласирал по Европа и го измамил цел свет.

ИДНИНАТА ЌЕ ПОКАЖЕ ЗОШТ МАКЕДОНСКОТО МИЈАЧКО П ВТОРИОТ АЛЕКСАНДАР

■ Пишува:
Жаклина МИТЕВСКА

АВТОХТОНО МАКЕДОНСКО НАСЕЛЕНИЕ

Проф. д-р Михајло Миноски, промовирајќи ја книгата на д-р Петар Поповски, истакна:

"Книгата е напишана со амбиција да даде одговор на клучното прашање за етничката припадност на оваа маркантна историска личност и да ги претстави историските потези и политичките состојби во западниот дел на Балканот на територијата на Епир, денешна Албанија, пред и во времето на Георгија Кастриот. Д-р Петар Поповски во предговорот го потенцира етничкото македонско потекло на Георгија Кастриот, роден во македонско мијачко христијанско семејство и воспитуван во духот на старата македонска традиција и култура. За територијата на сегашна Албанија, авторот пишува дека влегувала во пошироката област која се протегала од Горна Малезија северно од горното течение на Дрим до Костур на југ, именувана како Матија, по името Матка, најстаро забележано име на Македонија, но не под други имиња, не под името Албанија. Во секој случај, целата територија до Драч континуирано била насе-

лена со автохтоно македонско население во најголемиот дел мијачко брсјачко, а само понекаде Латини од времето на Римското царство, напомувајќи при тоа дека името Албанци се појавува многу подоцна во XVIII век. Во времето на македонската средновековна држава на цар Самуил територијата на денешна Албанија била населена само со словенско население. Во втората половина на XIV век со слабеењето на српската средновековна држава по смртта на цар Душан се осамостоиле повеќе благороднички македонски семејства, меѓу кои и Кастриотите. Земските симболи на Кастриотите,

Д-р Петар Поповски, автор на книгата "Георгија Кастриот - Искендер, Крал на Епир и Македонија и втор Александар Македонски", тврди дека Георгија Кастриот е со македонско мијачко потекло. За идејата во Скопје да се гради споменик на Георгија Кастриот, потенцира: "Не сум против тоа да се прави споменик, зошто е на наша историска личност, меѓутоа прашањето е какво име ќе стои на тој споменик. Ако стои името Скендербег, тоа е чист фалсификат. Тој никогаш не се нарекувал Скендербег. Тој не бил ниту Гега, ниту Тоска, тој бил чист Македонец, Мијак".

О СЕ ПРОДАВА ОТЕКЛО НА

знамето и грбот биле специфични и се одликувале според формата и апликациите со антички гени на древното античко македонско царство. Името Кастриот било добиено по извесната мијачка племенска група Кастриоти, а нив така ги именувале Венецијанците. Сите благороднички семејства не биле и во никој случај не можеле да бидат Албанци, туку Македонци. Целата територија на денешна Албанија континуирано била под јурисдикција на Охридската архиепископија, подвижник на културниот и на црковниот живот на месното словенско население. За Тоските, Шиптарите и Гегомердитите од курдско потекло Поповски пишува дека биле колонизирани на територијата во Албанија во средниот век. Првите се доселиле од Италија од областа Тоскана, нивното постоење прв пат било забележано во византиските извори во XI век, во еден документ од 1041 година, во кој биле впишани настани од Јужна Италија. Оттогаш во целиот период од и до времето на Георгија Кастриот и нешто повеќе, нивното присуство на Балканот не е посведочено во релевантните византиски, латински или словенски извори. За Гегите пишува дека биле преселени од Кавказ и колонизирани од Османлиите во тој стратешки важен дел на Балканскиот Полуостров за разбивање на компактоста на словенското население. Нивното колонизирање, според Поповски, се случило многу подоцна од времето на Георгија Кастриот, територијата на која биле колонизирани доселените Тоски и Геги, со време го именувале северниот дел во Шкиперија, средниот дел Шкипенија. Тие сами се именувале Шкиптар, Гега, Мердит, Арнаутин, а земјата Шкипнија. Имињата Албанија и Албанци, според Поповски, биле наметнати од Англосаксонците. Георгија Кастриот бил четвртото машко дете на Иван и Воислава, која била од благородничко семејство од Тетовско. Имале 8 деца, 4 машки и 4 женски. Се прославил и му дал личен белег на своето време токму најмалиот од синовите, Георгија Кастриот. Во семејството, според пишувањето на Поповски, отсекогаш се зборувало словенски, на мијачки говорен јазик.

Во потврда на македонското мијачко потекло на семејството на Георгија Кастриот, Поповски наведува и две зачувани оригинални повелби од неговиот татко Иван Кастриот од 1426 година, дадени на манастирот 'Хиландар' на Света Гора. И двете повелби своерачно биле напишани со кирилско писмо на македонски говорен јазик. Доказ за тоа дека населението во Северна Албанија било словенско, а не албанско пред и во времето на Георгија Кастриот, д-р Поповски наоѓа и во словенските сакрални споменици, летописи, во византиски, венецијански, англиски, османлиски, извори. Сите изворни словенски топоними, ороними, хидроними, во Албанија до XVIII век биле изворни словенски, кога биле турцизирани. На почетокот на последната деценија на минатиот век во Р Албанија со владин декрет била спроведена широка акција на нивно менување, албанизирање. Д-р Поповски ја оспорува вистинитоста на прифатеното стојалиште дека кнезот Иван Кастриот, за да го зачува своето кнежевство, го дал во заложништво својот син Георгија. Оспорува дека бил однесен во Истанбул, дека бил потурчен, дека му било дадено името Скендер, дека подоцна бил прогласен за бег, дека се одметнал и создал своја држава и како таков се прославил во војните со османлиската држава, бранејќи ја христијанска Европа. Таа претстава за живот на Георгија Кастриот, дадена

од Марин Барлет, како потреба на своето време била прифатена како релевантен извор, но нема историска основа или поткрепа. Измислица и мистификација, се фалсификува биографијата на Георгија Кастриот и историската вистина за неговото време. Според Поповски, Георгија Кастриот ниту бил Скендер ниту бил бег, туку Искендер, односно Александар поистоветен со кралот Александар Македонски, како голем стратег во војните. Во државата на кнезот и крал од 1444 година на Георгија Кастриот, како и за време на неговиот татко Иван Кастриот, имало посебни словенски канцеларии, а во службена употреба бил македонскиот говорен јазик. Државата била препознатлива и по своите државни симболи, знамето и грбот. По смртта на владетелот, Мијаците ги користеле своите симболи сè до почетокот на XVIII век кога нивната употреба била забранета со посебен акт на османлиската држава.

ДА ЈА ИСПРАВИМЕ НЕПРАВДАТА

Д-р Петар Поповски: "На Георгија Кастриот му е направена голема неправда со тоа што им е прилепен на Гегите. Променета му е именската придавка. Наместо Кастриот, наречен е Скендербег. Со тоа е направен класичен фалсификат. Тој го добил името Искендер, што значи вториот Александар Македонски. За мене и за целата научна јавност од големо значење се турските документи. Тие одиграа најголема улога. Во нив никаде не постои од тој период Скендербег. Тоа е фалсификат. Во тие документи многу јасно стои името Искендер. Тие хроники ги пишувале луѓе кои се движеле заедно со турските суверени, со најголемите и најпапетните турски султани. Георгија Кастриот го заслужил тоа име бидејќи во 1444 година на Дебарско Поле се одиграла една од најголемите битки во историјата на човековата цивилизација. Таа е позната како Дебарска битка. Во таа битка загинале повеќе од 30.000 турски војници, а само 300 војници од страна на Георгија Кастриот. Тоа зборува за неговата величина, за неговата стратегија и тактика која ја применил. Во многу документи може да се сретне дека тој ги користел книгите од Александар Македонски. Кога учел и студирал во Венеција тој ги набавил сите книги за Александар од Париз, Бон, Венеција, Милано и кога дошол дома донел огромен фонд на книги само за Александар Македонски и го студирал во детали. Како што е познато, Александар Македонски војувал со мали војски против огромни армии, како што тоа го сторил и Георгија Кастриот. Тоа што некои прават фалсификати и го припојуваат Георгија Кастриот на вештачки начин кон Гегите и Тоските е поради тоа што не ја познаваат историјата. Треба да седнат и да ја проучат и да видат кој навистина бил Георгија Кастриот. Него го мешаат со еден друг Скендербег. Во 1444 година по битката на Дебарско Поле војувал некој турски војсководец под тоа име Скендербег кај Ниш, каде бил целосно поразен од т.н. католички војски, така што тоа име подоцна му било прилепено на Георгија Кастриот. Алфонс 5, кој бил голем пријател на Георгија Кастриот, слушајќи ги тие имиња им се обратил на европските суверени во кралските и во царските дворони и ги замолил да му испратат на Георгија Кастриот помош за да може да се бори против Османлиите. Во тие писма тој го нарекол Скендербег. Кога за тоа дознал Кастриот веднаш упатил писмо и го замолил својот голем пријател Алфонс 5 да направи напор и да ги извести сите дека не се вика Скендербег, туку Георгија Кастриот, зошто ако така продолжи тие ќе сметаат дека тој е од турско потекло. Алфонс 5 не знаел како да се извини и веднаш испратил ургентни писма до сите кралски и царски дворони, дури

тоа било објавено и во европскиот печат. Имало ефект, но тоа име во пошироката јавност останало и ден денес. Тоа е фалсификат. Наша должност е како Македонци во нашата историја да го избришеме името Скендербег зошто правиме голема неправда кон таа историска личност. Се вели дека бил јунак, крал на Тоските и Гегите, односно на денешните Албанци, но да расчистиме една работа, никогаш Тоските и Гегите во својата историја и денес не се викаат Албанци. Албанци било нарекувано македонско население кое живеело во Албанија. И насекаде каде што одел тој македонски народ, кој бегал од теророт во Албанија, формирал цели села во Бугарија, Романија, Турција, секаде во светот. Тоските и Гегите се дојдени по XVII век на тие простори, до тој период ги немало. За мене се најверодостојни турските дефтери, во кои стои многу добро кој живеел на тие простори и не треба да се лаже. 115 години по смртта на Кастриот, пописните дефтери на тие простори, 1583 година (Георгија живеел до 1468 година), фигурира исклучително македонскиот словенски елемент. На тој простор каде што војувал Георгија Кастриот живееле исклучително Македонци. Марин Барлет кажува дека војските на Кастриот биле Македонци, Бугари... сите тие гранки во науката се словенски. Тој бил Македонец по потекло и сите други докази се чист фалсификат".

АВТОРОТ КОЈ СЕ ФАЛЕСЕ ДЕКА Е МАКЕДОНЕЦ ВСУШНОСТ БИЛ ТРГОВЕЦ

Љубомир Гајдов: " Кај секој народ, нација... начинот на кој се слават великаните ја покажува неговата зрелост, култура, неговата етика. Ние докажавме дека не сме во тоа вешти, едуцирани, и за тоа не треба да се лутиме кога соседите се обидуваат или веќе ни ја крадат историјата. Во пишувањето на секоја книга, па и на оваа на авторот Петар Поповски секогаш има три елементи, а тоа се карактерот, интелектот и сентиментот или поинаку кажано, мотивацијата, визијата, парадигмата и селективноста на материјалот, зошто никој од нас, па и тие пред нас стотина години, не е современик на Георгија Кастриот, значи од секој автор без оглед дали тој е научник, уметник, филозоф или новинар, светоста на неговиот пристап мора да бидат фактите, со нив нема пазарење. Ова го велам зашто еден наш познат автор со години се фалеше дека по занимање е Македонец, за жал, се покажа дека е трговец. Во пристапот на историското минато на секој народ треба да се почитуваат тие великани затоа што народ кој не си ја почитува историјата, минатото, не може да смета на иднина".